

Sjöfartsstyrelsen

INFORMATIONSBLAD NR 2/1.1.1993

SJÖFARTSVERKETS AVGIFTSBELAGDA PRESTATIONER

Trafikministeriet har den 23 december 1992 utfärdat ett beslut om sjöfartsverkets avgiftsbelagda prestationer (1512/92), vilket träder i kraft den 1 januari 1993.

Som bilaga till beslutet följer en ny lotsningstaxa, som höjer lotsningsavgifterna med omkring 40 %.

Med stöd av beslutet har sjöfartsstyrelsen den 30 december 1992 utfärdat ett beslut om avgifter för sjöfartsverkets företagsekonomiska prestationer, vilket innehåller avgifterna för användning av sjöfartsverkets materiel.

Bifogat publiceras i sin nuvarande form:

trafikministeriets beslut om sjöfartsverkets avgiftsbelagda prestationer (1512/92),

den gamla lotsningsförordningens (393/57) 35 och 38 §§, som fortfarande är i kraft, samt

sjöfartsstyrelsens beslut om avgifter för sjöfartsverkets företagsekonomiska prestationer.

Chefen för juridiska byrån

Hannu Makkonen

Närmare upplysningar:

Juridiska byrån

Detta informationsblad
ersätter informationsbladen:

4/1.1.1991 och
2/27.1.1992

Försäljning:

Sjöfartsstyrelsen
Statistikbyrån
Bergmangatan 1
PB 158, 00141 Helsingfors
Tfn (90) 180 81

Dnr 9/00/92
ISSN 0430-5345

**TRAFIKMINISTERIETS BESLUT
OM SJÖFARTSVERKETS AVGIFTSBELAGDA PRESTATIONER
23.12.1992/1512**

Trafikministeriet har med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/92) beslutat:

1 §. Tillämpningsområde

I detta beslut bestäms om sjöfartsverkets avgiftsbelagda prestationer och om grunderna för dem samt om de fasta avgifter som sjöfartsverket uppbär för sina offentligrättsliga prestationer.

2 §. Offentligrättsliga prestationer för fasta avgifter

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer som avses i 6 § 2 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten och för vilka sjöfartsverket uppbär fasta avgifter enligt avgiftstabellen i bifogade bilaga är följande prestationer:

- 1) lotsning (bilaga 1).

3 §. Avgiftsbelagda företagsekonomiska prestationer

Prestationer som avses i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten och som sjöfartsverket prissätter på företagsekonomiska grunder är följande prestationer:

- 1) transport, bogsering, assistansuppdrag eller annan arbetsprestation som på uppdrag utförs av ett fartyg, ett trafikmedel eller en moderfartygsexpedition som tillhör sjöfartsverket,
- 2) sjöfartsverkets publikationer,
- 3) ljuskopior, elektroniska upptagningar samt andra avskrifter eller utdrag ur handlingar som sjöfartsverket förfogar över, samt
- 4) andra prestationer som sjöfartsverket utför på uppdrag.

4 §. Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1993 och gäller till slutet av år 1993.

Åtgärder som verkställigheten av beslutet förutsätter får vidtas innan beslutet träder i kraft.

BILAGA 1. LOTSNINGSAVGIFTER

Lotsningsavgifterna uppbärs i mark enligt följande taxa:

LOTSNINGSTAXA

Det tal som
visar det lotsade
fartygets netto-
dräktighet
(mer än - högst)

Den lotsade sträckan i sjömil (sjm)

	1-6	7-12	13-20	21-30	31-40	41-50	51-70	71-100
0 - 200	700	1050	1500	2050	2700	3300	4200	5700
200 - 1 000	850	1300	1800	2450	3150	3850	4850	6500
1 000 - 3 000	1050	1550	2150	2900	3700	4500	5650	7400
3 000 - 6 000	1250	1850	2550	3500	4400	5300	6700	8550
6 000 - 10 000	1500	2200	3000	4050	5100	6100	7600	9700
10 000 - 20 000	1800	2650	3550	4800	6000	7200	8900	11250
20 000 - 30 000	2100	3100	4200	5700	7050	8400	10400	13000

För ett fartyg vars nettodräktighet överstiger 30 000 registerton beräknas lotsningsavgiften sålunda, att till den lotsningsavgift som uppbärs för fartyg med en dräktighet av 30 000 ton, för varje påbörjat 10 000-tal över 30 000 ton, läggs ett belopp som motsvarar skillnaden mellan lotsningsavgiften för ett fartyg med en dräktighet av 20 000 ton och för ett fartyg med en dräktighet av 30 000 ton på distansen i fråga.

Den i lotsningsförordningen stadgade väntepenningen är 565 mark för de sex första timmarna. För envar av de följande timmarna är väntepenningen 320 mark.

Utför två lotsar antingen i enlighet med bestämmelserna eller på anhållan lotsning, uppbärs lotsningsavgiften förhöjd med 50 procent.

Då ett fartyg, en anordning eller en flotte går i Saima kanal eller inom Saimens vattenområde uppbärs 50 procent av ovan nämnda lotsningsavgifter.

LOTSNINGSFÖRORDNINGEN (5.12.1957/393)

På föredragning av handels- och industriministern stadgas:

3 kap. Lotsningsavgift samt ersättningar till staten och lots. (29.8.1980/627)

35 §. (29.8.1980/627) Har lots efter kallelse vid utsatt tid infunnit sig för att utföra lotsning, men har lotsningen icke börjat inom en timme efter hans ankomst till fartyget, uppbäres av fartyget till staten för varje påbörjad timme, som överskjuter den nämnda timmen, väntepening enligt fastställd taxa, till dess lotsningen börjar eller lotsen med stöd av 17 § avlägsnar sig från fartyget.

Har lots på kallelse vid utsatt tid infunnit sig på överenskommen plats för att invänta fartyg under resa, men har fartyget icke anlänt dit inom två timmar, uppbäres av fartyget till staten för varje påbörjad timme, som överskjuter nämnda två timmar, väntepening enligt fastställd taxa, till dess lotsningen börjar eller lotsen med stöd av 17 § avlägsnar sig från vänteplatsen.

Meddelar befälhavaren, då lotsen kommer ombord, eller under den i 1 mom. nämnda väntetiden, att han icke ämnar anlita lots, uppbäres av fartyget till staten i 1 mom. avsedd väntepening, likväl för minst två timmar.

Avlägsnar sig lots från fartyg eller från avtalad plats för inväntande av fartyg utan att påbörja lotsning, uppbäres av fartyget till staten ersättning för lotsens resekostnader.

38 §. (29.8.1980/627) Reser lots för utförande av lotsning på anhållan från lotsstation till avtalad plats, som ligger längre bort än vad utförandet av lotsningen skulle förutsätta, eller åtföljer han efter slutförd lotsning i det i 37 § 1 mom. avsedda fallet eller på anhållan fartyget längre väg än den, för vilken lotsningsavgift för den utförda lotsningen erlägges, kan av fartyget till staten uppbäras ersättning för lotsens resekostnader och övriga av resan föranledda kostnader.

SJÖFARTSSTYRELSEN**FÖRESKRIFT****Datum: 30.12.1992****Dnr: 9/00/92**

Innehåll: Avgifter för sjöfartsverkets företagsekonomiska prestationer

Normgivnings- Lagen om grunderna för avgifter till staten
bemyndigande: (150/92) 8 §
Trafikministeriets beslut om sjöfartsverkets avgiftsbelagda prestationer
(1512/92) 3 §

Målgrupper: Sjöfartsverkets kunder

Giltighetstid: 1.1.1993 - 31.12.1993

**SJÖFARTSSTYRELSENS BESLUT
OM AVGIFTER FÖR SJÖFARTSVERKETS FÖRETAGSEKONOMISKA PRESTATIONER**

Utfärdat i Helsingfors den 30 december 1992

Sjöfartsstyrelsen har med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/92) samt 3 § trafikministeriets beslut den 23 december 1992 om sjöfartsverkets avgiftsbelagda prestationer (1512/92) beslutat:

1 KAP. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1 §. Avgifter för sjöfartsverkets prestationer uppbärs till staten enligt detta beslut, om inte något annat föreskrivs särskilt.

Detta beslut gäller inte sådan assistans av fullt sjövärdiga fartyg som ingår i den sedvanliga isbrytarverksamheten.

2 §. Sjöfartsstyrelsen fastställer avgifterna och uppbär dem av den som beställer eller tar emot prestationen.

2 KAP. ANVÄNDNING AV SJÖFARTSVERKETS MATERIEL

3 §. För transport, bogsering, assistans eller någon annan arbetsprestation som utförs av något av sjöfartsverkets fartyg, fordon eller moderfartygsexpeditioner uppbärs avgift enligt följande, om inte något annat föreskrivs nedan:

	För varje påbörjad halvtimme mk
Isbrytare	11 950
Farledsfartyg (Seili-klassen och Suunta)	2 550
Farledsfartyg (Sektor och Kummeli)	1 200
Oljebekämpningsfartyg (Linja-klassen)	1 550
Oljebekämpningsfartyg (Oili-klassen)	650
Sjömätningsexpedition med moderfartyg, stor	4 900
Sjömätningsexpedition med moderfartyg, liten	3 150
Sjömätningfartyg	2 050
Sjömätningsexpeditions moderfartyg	2 750
Sjömätningsbåt	925
Förbindelsefartyg (Harun)	2 150
Förbindelsefartyg (övriga)	1 050
Tungtransportfartyg	700
Lotskutter	550
Snabbgående lotsbåt	415
Byggfartyg	925
Båt för farledsskötsel	350
Remmar- och arbetsbåt	175
Oljebekämpningsbåt, stor	230
Oljebekämpningsbåt, liten	115
Hydrokopter	290
Snöskoter eller bil	115

Avgift uppbärs för minst en timme och därefter för varje påbörjad halvtimme. Då avgiften fastställs beaktas den nödvändiga tur- och returtiden samt den tid som används till att utföra den egentliga prestationen.

Om ett fartyg som skall bogseras inte är fullt sjövärdigt eller bogsering har blivit nödvändig på grund av att fartyget inte iakttagit bestämmelserna och anvisningarna om trafikreglering och utgifterna för bogseringen därför kraftigt överstiger det normala, kan sjöfartsstyrelsen bestämma att den i 1 mom. föreskrivna avgiften uppbärs i en storlek som motsvarar prestationen. Om marknadspriset för bogseringen överstiger kostnaderna, uppbärs en avgift till marknadspris.

4 §. Befriade från de i 3 § fastställda avgifterna för användning av förbindelsefartyg och tungtransportfartyg i beställningstrafik är med hänsyn till 5 § 1 mom. lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/81):

1) personer som är bofasta på någon av öarna utmed förbindelsefartygets rutt, samt motorfordon i deras ägo,

2) personer och motorfordon, om i resan ingår övernattnig i ett turistföretag som drivs av en person som är bofast på någon av öarna utmed förbindelsefartygets rutt,

3) personer och motorfordon, då det är fråga om utträttande av ett serviceuppdrag i skärgården, samt

4) varuleveranser till personer som är bofasta på någon av öarna utmed förbindelsefartygets rutt samt de personer och fordon som utför dessa transporter.

Rätten till avgiftsfri transport avgörs i enskilda fall av förbindelsefartygets befälhavare.

3 KAP. SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

5 §. Ingår i ett internordiskt avtal om isbrytarsamarbete en från detta beslut avvikande föreskrift om bogserings- och assistansavgift, tillämpas avtalet i fråga.

6 §. Sjöfartsstyrelsen kan uppbära en avgift som understiger självkostnadsvärdet av vatten- och miljöstyrelsen för en prestation som utförts av ett fartyg som används till oljebekämpning och av havsforskningsinstitutet för en prestation som utförts av ett fartyg som används till havsforskning.

7 §. Sjöfartsstyrelsen kan i enskilda fall uppbära avgifter som understiger eller överstiger självkostnadspriset, eller helt låta bli att uppbära avgifterna.

8 §. Avgifterna i denna förordning uppbärs antingen då prestationen börjar utföras eller genast efter utförd prestation genom fakturering. Betalning skall ske senast 14 dagar efter att fakturan har kommit beställaren eller mottagaren till handa. En faktura som sänts per post anses ha kommit beställaren eller mottagaren till handa sjunde dagen efter postningen. Av särskilda skäl kan betalningstiden förlängas; för uppskovstiden uppbärs då en årlig dröjsmålsränta på 12 procent. Erläggs avgiften inte inom utsatt tid, uppbärs en årlig dröjsmålsränta på 16 procent.

9 §. Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1993 och gäller till slutet av år 1993.

Helsingfors den 30 december 1992

Generaldirektör

Kyösti Vesterinen

Överdirektör

Heikki Muttilainen

